

GEISSLERS HOFCOMOEDIAN TEN

Grandiózní, Energické, Inteligentní, Smyslně Svůdné, Laskavé, Empatické, Rytmické, Strhující, Hravé, Okázalé, Fantastické – a především komediální. Takové je divadlo, které vám hraje už osmnáct let! Jsme nezávislý profesionální divadelní soubor, který ve své tvorbě propojuje staré tradice s živým, současným divadlem. K barokní inspiraci přistupujeme v duchu nového baroka (#novebaroko): s autorskou svobodou, mísíme původní s novým, vzletné s přízemním, činohru, zpěvohru, loutkohru i tanec – tak, aby to nás (a tudíž i vás) bavilo.

Geisslers Hofcomoedianten vznikli v roce 2002 v Kuksu při příležitosti založení festivalu barokního umění THEATRUM KUKS. Od té doby vytvořili třicet čtyři menších i celovečerních inscenací, vydobyli si uznání publika i kritiky, navštívili řadu festivalů v ČR i v zahraničí (měsíční turné v USA apod.) a založili putovní Festival zámeckých a klášterních divadel. Jejich pražskou domovskou scénou je od listopadu 2014 ostrovní scéna Divadlo VILA Štvanice. Více na www.geisslers.cz nebo na www.vilastvanice.cz.

#novebaroko

Nové baroko je multižánrové umění, které se inspiruje v baroku a posouvá jeho odkaz do současnosti. Výsledné dílo je nové, atraktivní, hravé, plné emocí a zkrátka jedinečné. Je to fúze minulosti a současnosti, starého a nového, vysokého a nízkého, vážného a komického, akademického a lidového...

K této značce se kromě Geisslers Hofcomoedianten řadí multižánrový festival THEATRUM KUKS, Galerie loutek Jiřího Nachlingera v Kuksu a Rentzovo muzeum barokního tisku v Kuksu.

Poděkování

Zámku Kačina a jeho zaměstnancům v čele s panem ředitelem Pavlem Doušou za umožnění dozkoušet inscenaci v prostoru historického divadla, za ubytování a veškerou vstřícnost. Italskému kulturnímu institutu za podporu vzniku inscenace. Magistrátu Hlavního města Prahy, Ministerstvu kultury ČR, Státnímu fondu kultury. Advokátní kanceláři Čalfa a Bartošík za vytrvalou podporu. Ondrovi Peškovi a Lumíře Přichystalové za starost o geissleři hladová břicha během residence. Lucii Fialové za hadici od vysavače, Vojtovi Vávrovi za figurínu. Členům mecenášského klubu Geisslers Hofcomoedianten.

Nositele autorských práv k dílu zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, z.s., Krátkého 1, Praha.

Program připravila: Helena Koblischková (více v programu k LK3P1)

Fotografie a grafické zpracování: Tomáš Glasberger

Logomanuál: Barbora Klimszová

GEISSLERS.CZ

#nove
baroko

JSME NA SÍTÍCH

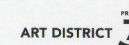

Carlo Gozzi / Geisslers

LK3P 2: ZELENÁVÝ PTÁČEK

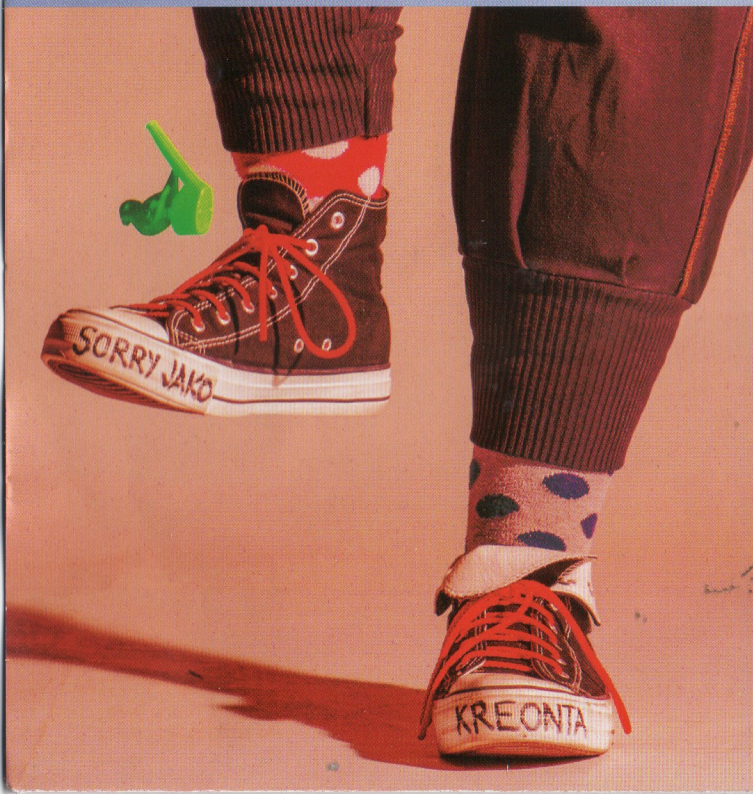
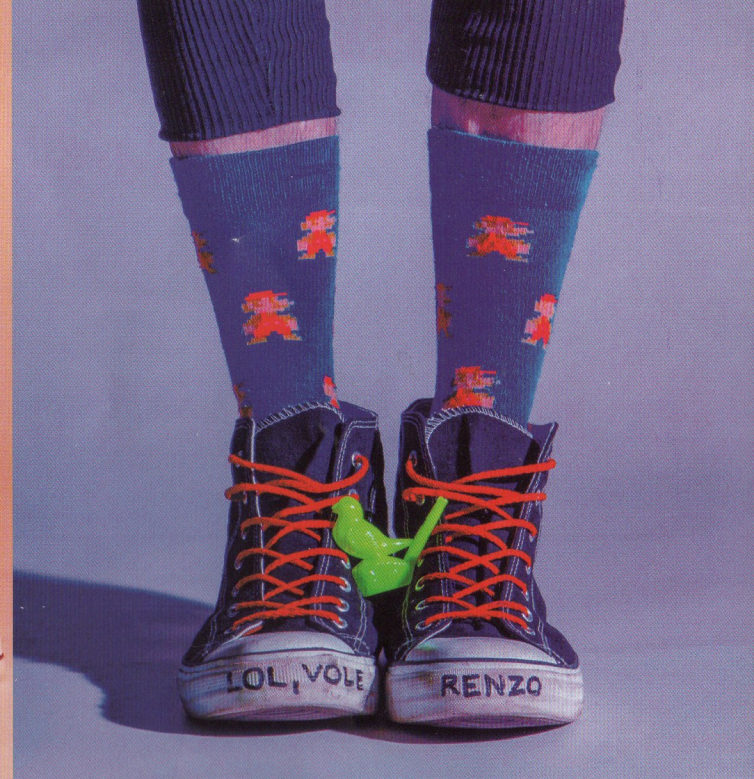
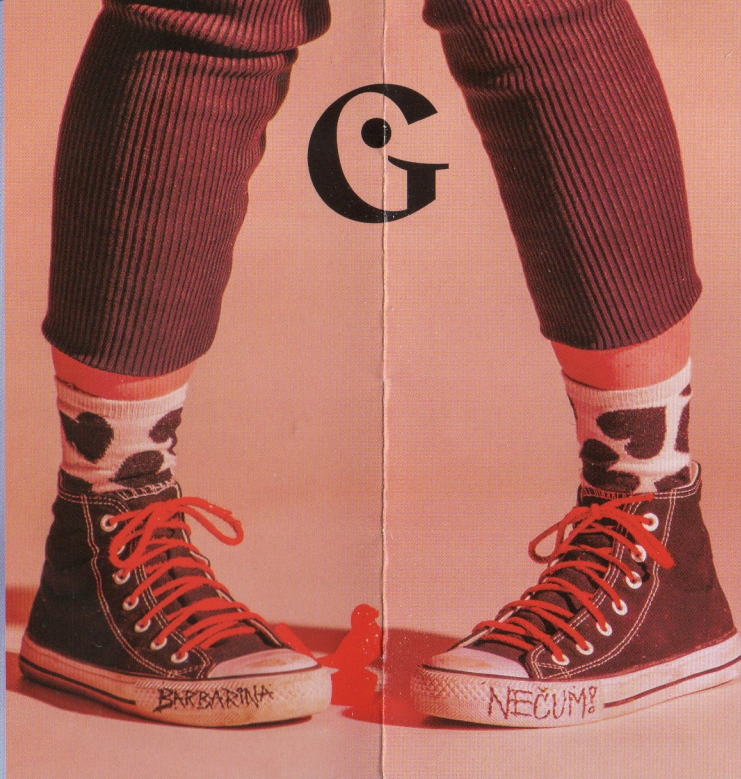
Odpadkově-úpadková taškařice

GEISSLERS.CZ

#nove
baroko

JSME NA SÍTÍCH

Geisslers Hofcomoeďdianten vyvádějí

Carlo Gozzi / Geisslers

LK3P 2: ZELENÁVÝ PTÁČEK

Odpadkově-úpadková taškařice

Potomstvo pomerančů je zpět! Vaši oblíbení hrdinové opět ožívají. Kouzelník všech kouzelníků Celio, zlá čarodějnice Creonta, nenažraný a líný Truffaldino a další... Přichází dlouho očekávaný druhý díl úspěšné pohádkové komedie *Láska ke třem pomerančům* (LK3P 1). Hodně šílená jízda do kouzelného světa, ve kterém je všechno možné. Tančící voda, zpívající jablko, lidé měnící se v sochy... Žijeme v přepychu a nemáme dost. Kam vedou naše touhy? Tak tady už Geisslerům definitivně... píp!

Plazí se, vyskakují, mizí a jiná kouzla vyrábějí:

Martin Bohadlo nejen jako Celio, kouzelník zakletý v Zelenavého ptáčka
Lucie Valenová nejen jako Creonta, zlá čarodějnice
Jiří Brnula nejen jako král Tartaglia a jeho syn Renzo
Claudia Eftimiadisová nejen jako Tartagliova manželka Ninetta a její dcera Barbarina
Dominik Linka nejen jako uzenkář Truffaldino
Michaela Váňová nejen jako Truffaldinova manželka Zuzana
Aleš Pospíšil nejen jako Silvio, bývalý král zakletý v sochu

Vlasy si rvou a hlavu lámají:

Petr Hašek režisér a hudební dramaturg
Helena Koblischková dramaturgyně a autorka základní úpravy
Jitka Nejedlá scénografka a kostýmní výtvarnice (s přispěním Kristýny Šrolové)
Eliška Seveldová produkční
Kristýna Šrolová Public Relations

Diskokouli roztančují:

David Hlaváč svou autorskou hudbou
Lukáš Brinda světlem a stínem
Šimon Ženíšek salvou zvuků a ruchů

V hrobě se radostně otáčí:

Carlo Gozzi v jehož textu opět nezůstal kámen na kameni

Vzniklo na základě překladu Jaroslavy Bílkové a Zdeňka Digrina z roku 1984.

Premiéra: 25. 10. 2020 v Divadle VILA Štvanice v Praze

Délka představení: 85 minut

Carlo Gozzi (1722–1806)

Hrabě Carlo Gozzi byl benátský básník a dramatik, aktivní obránce tradiční italské literatury a komedie dell'arte, coby cenného dědictví italského divadla. Svá díla psal především pro divadelní společnost *Sacchi Antonia Sacchiho*, slavného představitele Truffaldina. Byl tvůrcem žánru *fiaba teatrale*, neboli *divadelní pohádky*. V pozdějších letech se uchýlil také k psaní dramát podle španělského vzoru. Kromě toho publikoval polemiky, kritiky a zřizoval akademie na podporu tradičního italského umění.

Fiabe teatrali

Fiaba teatrale neboli divadelní pohádka je žánr, který vytvořil právě Carlo Gozzi. Reagoval tak na tvorbu svých současníků Carla Goldoniho a Pietra Chiariho, která se odkláněla od tradiční komedie dell'arte a pod vlivem osvícenství mířila čím dál více k realismu a psychologické výstavbě charakterů. Carlo Gozzi naopak prosazoval zachování tradičních prvků komedie dell'arte (ačkoli v 18. století už byla celkově velmi na ústupu a zřídka se vyskytovala ve své ryzí podobě jako na přelomu století 16. a 17.). Postavy v jeho pohádkových hrách jsou dell'artovskými typy, vznešenými (králové, mágové), středními (rádci, ministři) i nízkými (sluhové, obchodníci). Jejich jednání se vymyká psychologizujícím motivacím, podobně jako je děj pohádek plný nelogických zvratů. Neplatí zde pravidla aristotelských jednot času, děje a místa. V Gozziho díle je vše možné; zázračnost, velkolepost, kouzelnost – „meraviglioso“ je určujícím prvkem žánru. Lidé se mění v sochy či zvířata, paláce ve vteřině vyrůstají z kamene, hrdinové se vydávají na dlouhé a komplikované cesty. Je to bezmezná říše fantazie, v divadelní praxi těžko inscenovatelná.

Carlo Gozzi napsal mezi lety 1761–1765 deset fiabe. První, *Láska ke třem pomerančům* (1761) byla především satirickou odpovědí Goldonimu a Chiarimu, oproti tomu *Zelenavý ptáček* (1765), jedna z posledních Gozziho divadelních pohádek, představuje už vybroušený příklad svého žánru, navíc však s aktuálním filozofickým podtextem, zaměřeným proti tehdy moderním francouzským encyklopedistům.

LK3P 2 vs. LK3P 1 a Gozziho Zelenavý ptáček

Vroce 2012 uvedli Geisslers Hofcomoedianten inscenaci *Láska ke třem pomerančům* (tedy LK3P 1) s podtitulem *komedie plná vitaminů*, která setrvává na repertoáru dodnes. Její scénografii tvoří banánové krabice, ovoce, zelenina a herecko-režijní tvořivost s danými předměty. Velice spleťtý děj vzniká na základě souboje dvou kouzelných postav: dobrého mága Celia a zlé čarodějnice Creonty. Stejně jako je inscenace *Láska ke třem pomerančům* velmi volnou adaptací Gozziho předlohy, je i nový *Zelenavý ptáček* velmi volně vázaný k původnímu textu. Adaptace posiluje návaznost obou děl, přebírá postavy nikoliv jen od Gozziho, ale především ze samotné inscenace LK3P1. Stává se tak doslova druhým dílem „Pomerančů“ a je protkána odkazy na díl první, ačkoli dějově zůstává samostatná. Tvar, jenž vám předkládáme, je spojením torza původního překladu divadelní pohádky, jeho úpravy a následného doplnění o autorsky kolektivní text a situace, které vyplynuly v rámci zkoušení inscenace.

LK3P 1: Viděli jste v prvním díle...

Žili byli kdysi v království Fantazie Celio, kouzelník všech kouzelníků, dost mocný mág, a zlá čarodějnice Creonta. Ti dva spolu soupeřili a nenáviděli se. A žil tam také král Silvio. Měl syna Tartagliu, kterého zlá čarodějnice Creonta nejprve posedla trudnomyslností a později láskou ke třem pomerančům. Tartaglia se za nimi vydal až do Creontina hradu, kde by býval prohrál vlastní život, nebýt obětavé pomoci podomního prodejce nožů Truffaldina a rad kouzelníka Celia. Tak získal Tartaglia své vysněné pomeranče. Na zpáteční cestě se jich ale vzdal, aby zachránil žíznící princeznu Ninettu. A tak se nakonec slavila svatba. A zdálo se, že Creonta je navždy poražena. Jenže... (Uvidíte v druhém díle.)

Různé

Vroce 2018 bylo v České republice vyprodukováno 37,8 mil. tun všech odpadů. Z toho činily 1,8 mil. tun nebezpečné odpady a 36 mil. tun ostatní odpady. Na jednoho obyvatele ČR připadá 3 556 kg všech odpadů (166,4 kg/obyv. nebezpečných a 3 389,4 kg/obyv. ostatních). Z celkového množství odpadů jich bylo 86,6 % využito, z toho 83,4 % materiálově a 3,2 % energeticky. Na skládkách skončilo 9 % všech odpadů (cca 3,4 mil. tun).

(mzp.cz; Produkce a nakládání s odpady v roce 2018)

Želvy jsou významnou, rozmanitou a značně rozšířenou skupinou plazů. První želvy se na zemi objevily už v éře dinosaurů, někdy před 200 miliony lety. V současnosti je značná část želv biodiverzity narušována a ohrožována nejen činností člověka. Z celkového počtu 356 v současnosti žijících druhů je více než polovina přímo ohroženo vyhynutím.

(podle cs.wikipedia.org)

Odpadek

Přibližná doba rozkladu

Ohryzek jablka, hrušky	16 dní
Papír	4 měsíce
Šlupka od banánu	5 měsíců
Šlupka od pomeranče	1 rok
Vlněná ponožka	1,5 roku
Krabice od nápoje bez hliníkové fólie	7 let
Nedopalek cigarety s filtrem	15 let
Plechovka	15 let
Igelitový sáček či taška	25 let
Žvýkačka	50 let
Plastový kelímek	70 let
PET láhev, plastová láhev	100 let
Alobal nebo Tetra Pak s hliníkovou fólií	100 let
Jednorázové pleny	250 let
Sklo	tisíce let (ale možná nikdy)
Polystyren	desetitisíce let (ale možná nikdy)
Struny do sekačky	pravděpodobně nikdy (nové bio struny 10 let)

(https://www.eprehledy.cz/jak_dlouho_se_rozkladaji_odpadky.php)